

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

6 juni 2005

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie
inzake de bestrijding van het tabaksgebruik, aangenomen te Genève op 21 mei 2003**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Doel en totstandkoming van de Overeenkomst

Het gebruik van tabak veroorzaakt wereldwijd naar schatting 4,9 miljoen doden per jaar. In België sterven elk jaar zowat 20.000 mensen ten gevolge van roken. Het aantal tabaksdoden kan in 2020 jaarlijks wereldwijd zelfs 10 miljoen bedragen. Het aantal rokers daalt misschien wel in een aantal geïndustrialiseerde landen, maar neemt, voornamelijk onder jongeren, toe in vele ontwikkelingslanden. Verontrustend is ook dat steeds meer jonge meisjes beginnen te roken.

Roken is de eerste vermijdbare doodsoorzaak. Tabaksgebruik wordt verantwoordelijk geacht voor ongeveer één derde van alle kwaadaardige kankers. Daarnaast veroorzaakt het ook hart- en vaatziekten, longaandoeningen en talloze andere gezondheidsproblemen. De helft van de rokers sterft aan de gevolgen van tabaksgebruik en de gemiddelde levensverwachting van rokers is 6 tot 8 jaar korter dan die van mensen die nooit gerookt hebben. In de geïndustrialiseerde landen gaat 10% van de jaarlijkse totale gezondheidsfactuur naar aandoeningen die het gevolg zijn van tabaksgebruik.

In 1999 richtte de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) – een agentschap van de Verenigde Naties (VN) dat alle aspecten van de gezondheid behandelt – een intergouvernamenteel orgaan op waartoe alle lidstaten konden toetreden en gaf ze de opdracht een internationale Kaderovereenkomst betreffende de bestrijding van het tabaksgebruik, op te stellen. Dokter Gro Harlem Brundtland, directeur-generaal van de WGO, maakte van de tabakscontrole een hoge prioriteit tijdens haar ambtsperiode.

Tijdens de voorbereidingsfase werd nauw samengewerkt met de Europese Unie (EU). De teksten werden besproken binnen de werkgroep Volksgezondheid en goedgekeurd door de Europese ministers van Volksgezondheid tijdens de Raad van 2 en 3 juni 2003.

Na 4 jaar onderhandelen werd een consensus bereikt. Op 21 mei 2003 keurden de 192 lidstaten

tijdens de 56ste Wereldgezondheidsassemblee, de kaderovereenkomst eenparig goed. Het is het eerste verdrag betreffende de volksgezondheid waarover onderhandeld werd onder auspiciën van de WGO.

De afscheidsnemende directeur-generaal verklaarde tijdens de openingsplechtigheid voor de ondertekening op 16 juni 2003 dat de wens van de lidstaten om de Kaderovereenkomst op de eerste dag te ondertekenen eens te meer een bewijs is van de sterke politieke wil om een einde te maken aan sterfgevallen die veroorzaakt worden door tabaksgebruik.

De Overeenkomst en de protocollen die later zullen volgen, hebben tot doel de hoge vlucht die het roken genomen heeft en de blootstelling aan tabaksrook over de hele wereld blijvend terug te dringen en de huidige en toekomstige generaties te beschermen tegen de verwoestende effecten van tabaksgebruik.

2. Voornaamste bepalingen van de Overeenkomst

De Overeenkomst bevat een aantal basisbeginselen om de goedkeuring en de tenuitvoerlegging van maatregelen tegen tabaksgebruik door de Partijen op nationaal vlak toe te passen. Daarnaast zijn enkele grensoverschrijdende verplichtingen opgenomen om internationale samenwerking op het vlak van tabaksbestrijding te stimuleren.

De Overeenkomst verplicht de Overeenkomstsluitende Partijen ertoe in hun fiscaal beleid rekening te houden met de volksgezondheid. Ze legt hen tevens de verplichting op fiscale maatregelen goed te keuren of een prijsbeleid te voeren met het oog op een vermindering van het tabaksgebruik of de verkoop van taksvrije tabaksproducten aan internationale reizigers te beperken of zelfs te verbieden.

De Overeenkomst verplicht de Overeenkomstsluitende Partijen om doelmatige maatregelen te nemen om de bescherming tegen tabaksrook te waarborgen in werkruimtes, het openbaar vervoer, openbare gebouwen en eventueel op andere openbare plaatsen.

Naar het voorbeeld van de Europese regelgeving, verplicht de Overeenkomst het aanbrengen en

controleren van vermeldingen op de tabaksproducten. Het gaat enerzijds om informatie voor de regeringen en anderzijds om waarschuwingen voor het publiek. Ook alle bedrieglijke termen die de valse indruk wekken dat een bepaald tabaksproduct minder schadelijk is, moeten verboden worden.

De Overeenkomstsluitende Partijen moeten binnen de 5 jaar na de inwerkingtreding van de Overeenkomst, een reclameverbod opleggen. Indien dat omwille van grondwettelijke bepalingen niet mogelijk is in alle media, moeten zij zorgen voor beperkingen.

In de strijd tegen sigarettensmokkel legt de Overeenkomst de verplichting op om doeltreffende maatregelen te nemen zoals een traceerbaarheidsstelsel om de illegale handel in en de fabricage van tabak, alsook alle vervalsingen, uit te schakelen.

De Overeenkomstsluitende Partijen moeten de gratis verspreiding en de verkoop van tabaksproducten aan minderjarigen, verbieden.

Tijdens de onderhandelingen is gebleken dat de WGO-lidstaten een zeer uiteenlopende kijk hebben op de manier waarop al die maatregelen kunnen bijdragen tot het verminderen van het tabaksgebruik en dat ze rekening moeten houden met de aanzienlijke weerslag van die maatregelen op andere terreinen zoals het tewerkstellingsbeleid in de tabakssector. De Overeenkomst laat de Partijen dan ook de ruimte om eigen initiatieven te nemen bij de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bestrijding van tabaksgebruik.

3. Artikelsgewijze toelichting van de Overeenkomst

De Overeenkomst telt 38 artikelen verdeeld over 11 delen.

Deel I: Inleiding

Artikel 1 definieert de termen “illegale handel”, “organisatie voor regionale economische integratie”, “tabaksadvertenties en –promotie”, “tabakscontrole”, “tabaksindustrie”, “tabaksproducten” en “tabakssponsoring”.

In artikel 2 wordt de relatie van de Overeenkomst met andere internationale juridische instrumenten uitgeklaard. Deze kunnen met name strengere vereisten opleggen.

Deel II: Doel, richtsnoeren en algemene verplichtingen

Artikel 3 noemt de bescherming van huidige en toekomstige generaties voor de vernietigende gevolgen van tabak voor gezondheid, milieu, economie en welzijn als doel van de Overeenkomst.

In artikel 4 worden algemene beginselen opgesomd:

- iedereen moet geïnformeerd worden over de risico's van tabak;
- de politiek moet zich op nationaal, regionaal en internationaal niveau sterk engageren om op een multisectorale en gecoördineerde wijze op te treden;
- internationale samenwerking, met name kennisoverdracht en (financiële) bijstand is nodig;
- er moeten maatregelen genomen worden om tabaksconsumptie terug te dringen;
- tabakscontrole kan bewerkstelligd worden door middel van maatregelen op het vlak van het aansprakelijkheidsrecht;
- tabakstelers en werknemers in de tabaksindustrie moeten bijgestaan worden om op een andere manier ingeschakeld te worden in de economie;
- deelname van de civiele maatschappij is essentieel.

Artikel 5 verplicht de Partijen een algemene multisectorale tabakscontrolestrategie uit te werken, en daarvoor de nodige financiële mechanismen en internationale samenwerking te voorzien.

Deel III: Maatregelen met betrekking tot de terugdringing van de vraag naar tabak

De artikelen 6 en 7 bespreken achtereenvolgens prijsgerelateerde en niet-prijsgerelateerde maatregelen.

Volgens artikel 8 dienen de Partijen maatregelen te nemen tegen het blootstellen aan tabaksrook.

Artikel 9 machtigt de vergadering van de Partijen om richtlijnen voor te stellen met betrekking tot de inhoud van tabaksproducten.

Artikel 10 legt de Partijen op invoerders en fabrikanten te verplichten informatie over inhoud en emissies van hun producten mede te delen.

De verpakking en etikettering van tabaksproducten wordt behandeld in artikel 11.

Artikel 12 betreft maatregelen op het vlak van onderwijs en overheidscommunicatie.

Tabaksreclame, -promotie en -sponsoring worden besproken in artikel 13.

Artikel 14 betreft de rol van de overheid bij de begeleiding bij het stoppen met roken.

Deel IV: Maatregelen met betrekking tot de terugdringing van het aanbod van tabak

Het gaat om illegale handel en smokkel (artikel 15), verkoop aan minderjarigen (artikel 16) en het voorzien van economisch leefbare alternatieven voor tabakstellers, mensen die werken in de tabaksindustrie en individuele verkopers (artikel 17).

Deel V: Milieubescherming

Artikel 18 stelt dat de Partijen oog moeten hebben voor de bescherming van het milieu met betrekking tot tabaksteelt en tabaksverwerking.

Deel VI: Kwesties met betrekking tot aansprakelijkheid

In artikel 19 worden de Partijen opgeroepen wetgeving uit te vaardigen of aan te passen inzake strafrechtelijke en burgerrechtelijke aansprakelijkheid, inclusief compensaties.

Deel VII: Wetenschappelijke en technische samenwerking en verstrekking van informatie

Artikel 20 legt de Partijen de verplichting op om nationaal onderzoek te ontwikkelen en te bevorderen en om onderzoeksprogramma's betreffende tabaksbestrijding op regionaal en internationaal niveau te coördineren.

Artikel 21 verplicht de Partijen om periodieke verslagen in te dienen over de uitvoering van de Overeenkomst.

Artikel 22 regelt de samenwerking op wetenschappelijk, technisch en juridisch gebied en de verschaffing van daaraan gerelateerde expertise.

Deel VIII: Institutionele regelingen en financiële middelen

Na de inwerkingtreding van de Overeenkomst zal er een vergadering van de Partijen worden bijeengeroepen door de WGO, die de nodige procedureregels en financiële regels zal nemen en de implementatie van de Overeenkomst zal monitoren (artikel 23). Er zal een secretariaat worden opgericht voor deze Overeenkomst (artikel 24). De Partijen zullen financiële steun geven aan hun nationale activiteiten die de implementatie van de Overeenkomst tot doel hebben. Op internationaal vlak zullen zij financieel bijdragen aan de activiteiten van ontwikkelingslanden op bilaterale, (sub)regionale en multilaterale wijze. Zij zullen zich inzetten voor financiering van deze activiteiten door de intergouvernementele (financiële) organisaties waar zij deel van uitmaken (artikelen 25 en 26).

Deel IX: Regeling van geschillen

Artikel 27 stelt dat de partijen bij ratificatie een bindende arbitrageprocedure kunnen aanvaarden.

Deel X: Latere ontwikkeling van de Overeenkomst

In de artikelen 28 en 29 wordt de procedure voorzien voor de verdere ontwikkeling van de Over-

eenkomst door amendering of bijlagen. Deze dienen door de Partijen bekrachtigd te worden.

Deel XI: Slotbepalingen.

De artikelen 30 tot en met 38 bevatten verdrags-technische bepalingen inzake voorbehouden, terugtrekking, stemrecht, protocollen, ondertekening, ratificatie en aanvaarding, inwerkingtreding, rol van de depositaris en de authentieke tekstversies.

4. Het Vlaamse beleid inzake tabakscontrole

Het realiseren van een daling van het aantal rokers, specifiek bij jongeren, is één van de 5 Vlaamse gezondheidsdoelstellingen, die overigens opgesteld werden op basis van de “Health for all”-strategie van de WGO. In de praktijk wordt dat gerealiseerd door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG), dat hiervoor de methodieken en werkinstrumenten ontwikkelt, en de 26 loco-regionale gezondheidsnetwerken (LOGO's) die ook aan de gezondheidsdoelstelling rond roken moeten werken en in het kader daarvan lokale initiatieven opzetten, informeren en sensibiliseren. Zowel het VIG als de LOGO's worden jaarlijks gesubsidieerd door de Vlaamse overheid.

Concrete activiteiten in het kader van het realiseren van deze gezondheidsdoelstelling liggen voornamelijk op het vlak van preventie en rookstop. De meeste artikels uit de conventie die onder Vlaamse bevoegdheid vallen worden nu al in zekere mate gerealiseerd.

Bescherming tegen passief roken (artikel 8) gebeurt via het invoeren van een antibakbeleid in bedrijven, scholen en gezondheidsinstellingen. Het VIG ondersteunt dit door het opstellen van stappenplannen en draaiboeken. De Vlaamse overheid heeft alvast het goede voorbeeld gegeven door het volledig rookvrij maken van zijn eigen gebouwen vanaf 1 juni 2004.

Voor preventie van het beginnen met roken richten men zich voornamelijk op de jongeren, via het bevorderen van de kennis en bewustwording van de negatieve gevolgen van roken (artikel 12 van de conventie). In de eindtermen en de ontwikkelingsdoeleinden van de eerste graad van het secundair onderwijs (besluit van de Vlaamse regering d.d.

20 juni 1996) staat met betrekking tot gezondheidseducatie dat de leerlingen weten dat het gebruik en misbruik van genotsmiddelen, waaronder tabak, gevolgen heeft voor de eigen gezondheid, de gezondheid van anderen, de sport- en leerprestaties en de sociale relaties. Het VIG zorgt hier voor ondersteuning door de ontwikkeling van de methodieken en organiseert jaarlijks de wedstrijd “Rookvrije Klassen”. Daarnaast ontwikkelt het VIG ook methodieken voor preventie naar het grote publiek die door de LOGO's op lokaal niveau worden geïmplementeerd, en zorgt het voor de vorming van intermediairen. De massacommunicatie naar het grote publiek gebeurt tweejaarlijks door de Vlaamse Liga tegen Kanker, in het kader van de actie ‘Kom op tegen kanker’.

De Vlaamse wetgeving betreffende radio- en televisiereclame bepaalt dat reclameboodschappen, inclusief sponsoring, op radio en televisie geen directe of indirecte reclame mogen bevatten voor tabaksproducten (artikel 13 van de conventie; artikelen 81 en 88 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995).

Het stoppen met roken (artikel 14) wordt momenteel voornamelijk aangemoedigd in de specifieke doelgroep van zwangere vrouwen via de huisartsen, in samenwerking met de WVVH. Het is de bedoeling om in de toekomst deze rookstopbegeleiding verder uit te bouwen tot een begeleiding op maat, ondermeer via de huisartsen en opleiding van rookstopconsulenten.

De verzameling en uitwisseling van gegevens rond roken (artikel 20) gebeurt in Vlaanderen ondermeer via de Gezondheidsindicatoren, de VRIND, sterftecijfers en de huisartsenpeilpraktijken, terwijl ook het VIG hierrond onderzoek uitvoert en informatie verzamelt.

Het VIG werkt daarnaast ook mee aan internationale projecten en studies van de EU en aan initiatieven van de WGO, zoals de jaarlijkse Werelddag tegen Tabak (artikel 22).

Wat het landbouwbeleid betreft is in toepassing van de Europese verordeningen nrs. 2182/2002 en 1983/2002 betreffende de reconversie van de productie van ruwe tabak, op Vlaams niveau een “Programma voor omschakeling in de sector ruwe tabak” opgesteld. Telers die hun quotum definitief verkocht hebben aan de Europese Commissie, kunnen een reconversieproject indienen en daar-

voor een gedeeltelijke (75%) of volledige Europese tussenkomst uit het Gemeenschappelijk Fonds voor Tabak genieten. Tijdens het eerste toepassingsjaar (opkoop in december 2002 en projectindiening begin 2003) werden twee projecten ingediend en goedgekeurd.

Op 24 januari 2003 keurde de Vlaamse Regering het ontwerp van samenwerkingsakkoord over de bestrijding van het tabaksgebruik goed, dat gesloten werd tussen de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het Waalse Gewest. Ervaringen in andere landen leren dat een globale strategie, met acties in verschillende domeinen tegelijk, het meeste succes heeft. De institutionele hervorming brengt met zich mee dat in België de bevoegdheden betreffende de tabaksproducten en het tabaksgebruik niet door dezelfde overheden uitgeoefend worden. Bedoeling van het samenwerkingsakkoord is het benutten van door de federale overheid geïnde middelen (accijnzen op tabaksproducten) voor onder meer taken en acties die tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten behoren. De idee van toepassing van dit werkingsprincipe in België is ontstaan door internationale studie van de bestrijding van tabaksgebruik. In verschillende landen worden de acties om tabaksgebruik tegen te gaan, namelijk gefinancierd uit de fiscaliteit op de tabaksproducten (onder meer in deelstaten van Australië, in acht Amerikaanse staten en in Polen). De mogelijkheid tot uitvoering van het samenwerkingsakkoord is echter nog steeds geen vaststaand gegeven, omdat een aspect van het werkingsbeginsel, met name de besteding van accijnzen op tabaksproducten aan tabakspreventie, door een negatief advies van de Raad van State aan het wankelen gebracht werd.

5. Procedureverloop

5.1. Dubbel gemengd karakter van de Overeenkomst

In de Europese rechtsorde heeft de Overeenkomst een gemengd karakter, aangezien ze betrekking heeft op zowel exclusief communautaire aangelegenheden (verkoop zonder belasting, verpakking en etikettering) als op materies die onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen (verkoop aan

minderjarigen, bescherming tegen blootstelling aan rook).

Het gemengd karakter naar Belgisch recht (federale staat/gemeenschappen/gewesten/Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) werd op 8 juli 2003 vastgelegd door de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De gemeenschapsbevoegdheden situeren zich op het vlak van preventieve gezondheidszorg en de rol van het onderwijs. Gewestbevoegdheden zitten onder meer vervat in de bepalingen inzake milieubescherming en het voorzien van economisch leefbare alternatieven.

5.2. Ondertekening – inwerkingtreding

In de week van 16 tot 22 juni 2003 kon de Overeenkomst in Genève ondertekend worden. Daarna werd ze neergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Van 30 juni 2003 tot 29 juni 2004 kon ze op het hoofdkwartier van de VN in New York ondertekend worden. Thans is enkel nog een toetreding tot de Overeenkomst mogelijk.

De WGV bepaalde dat de ondertekening zou gebeuren volgens formule 3, dit wil zeggen “één enkele handtekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening”. Dit is de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen in multilateraal verband.

In haar vergadering van 12 september 2003 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan de Overeenkomst en verleende ze machtiging aan de federale vertegenwoordiger om ze, mede in naam van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, te ondertekenen, op voorwaarde dat de Vlaamse overheid onder de handtekening van de federale gemachtigde zou vermeld worden.

België ondertekende de Overeenkomst op 22 januari 2004.

Eind juni 2004, bij afsluiting van de ondertekeningperiode, hadden 168 landen de Overeenkomst ondertekend. Door de ondertekening drukken de lidstaten hun politieke steun uit om in goede trouw te handelen en om zich te richten

naar de beginselen van de Overeenkomst in de periode tot de ratificatie (artikel 18 van het Verdrag van Wenen inzake het Verdragenrecht). De Europese Gemeenschap ondertekende de Overeenkomst als een organisatie voor regionale economische integratie. De lidstaten die dat wensen, kunnen de Overeenkomst individueel ondertekenen en ratificeren.

Intussen zijn reeds 62 landen overgegaan tot de ratificatie, waardoor de Overeenkomst voor deze landen in werking treedt 90 dagen na de datum van neerlegging.

Na ratificatie moet de Kaderovereenkomst vervolgens een realiteit worden, doordat de Partijen de bepalingen omzetten in nationale uitvoeringswetgeving. Daartoe zal een Conferentie worden samengeroepen waarvoor het secretariaat van de WGO de nodige ondersteuning zal bieden. Om hieraan te kunnen deelnemen moet men ten laatste 90 dagen voordien zijn ratificatie-instrument hebben neergelegd.

5.3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV sluit zich aan bij het ontwerp van decreet.

5.4. Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad (VGR)

De VGR ondersteunt de ratificatie van deze overeenkomst.

5.5. Advies van de Vlaamse Jeugdraad

De Vlaamse Jeugdraad onderschrijft de algemene doelstelling van de kaderovereenkomst, maar is het oneens met artikel 16 inzake de ‘verkopen aan en door minderjarigen’.

Een verbod op de verkoop van tabaksproducten is echter geen bevoegdheid van de Vlaamse Regering maar van de federale overheid. Een dergelijk verbod is intussen in België overigens reeds van kracht, zoals de Vlaamse Jeugdraad zelf al vermeld in haar advies.

Het Vlaamse beleid inzake tabakspreventie richt zich, zoals de Vlaamse Jeugdraad in zijn advies bepleit, op een degelijk uitgebouwd preventiebeleid, uitgaand van empowerment van de doelgroep. Aangezien de meeste mensen op jeugdige leeftijd beginnen met roken, is preventie in de eerste plaats gericht op jongeren. De Vlaamse gezondheidsdoelstelling rond roken vormt hiervoor een belangrijk werkinstrument.

5.6. Advies van de Raad van State

De Raad van State vroeg om een kindeffectrapport op te maken, conform het decreet van 15 juli 1997.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
de Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie
inzake de bestrijding van het tabaksgebruik,
aangenomen te Genève op 21 mei 2003

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake de bestrijding van het tabaksgebruik, aangenomen te Genève op 21 mei 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie inzake de bestrijding van het tabaksgebruik, aangenomen te Genève op 21 mei 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 20 mei 2005

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
